

i alt Fald enkelte af de paagældende var Mænd, om hvis Formueansættelses Rigtighed man ikke kunde tvivle, men jeg maa sige, at jeg har lidt adskillige Skuffelser. Naar vi har talt med vedkommende Sogneraad om Sagen, har de sagt det samme: Det havde vi aldeles ikke troet. Derfor kan man ikke paa nærværende Tidspunkt vide noget som helst om, hvor nær og hvornaar man er ved Bunden af de urigtige Selvangivelser for Formuens Vedkommende. Jeg tror derfor, at der ikke er nogen rimelig Grund til at imødekomme den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard gjorde til Finansministeren om at indstille denne Klapjagt.

Naar jeg har nævnt dette Spørgsmaal, er det, fordi jeg vil rette en Henstilling til den højtærede Finansminister. En ufravigelig Betingelse for at kunne foretage en rigtig Ansættelse for Indkomstens Vedkommende er, at Formuen er rigtigt opgjort, at de Formueopgivelser, der findes paa Skemaerne, er i nøjeste Overensstemmelse med Virkeligheden. Er de ikke det, saa er det ganske ugørligt at fastsætte Indkomsten rigtigt, eller det beror i alt Fald paa et rent Slumpetræf, om Ansættelsen bliver rigtig. De, der har arbejdet i en Aarrække med Selvangivelser, vil vide, at der ofte paa det Skema, som medfølger Selvangivelsesskemaet, findes en Kapitalisering af f. Eks. en Aftægtsydelse, og undersøger man Forskydningerne i Selvangivelsen med Hensyn til Formuen nærmere, ser man ofte, at de skyldes, at Kapitalansættelserne af Aftægtsydelsen har været forskellige. Vel skal Kapitalansættelsen blive mindre, alt efter som Aftægtsnyderne bliver ældre, men Beløbet kan svinge med 1—2—3 000 Kr. Der kan ligeledes blive Fejl i Selvangivelsen paa Grund af Fejlskrivning eller Fejlhuskning med Hensyn til Besætningens Størrelse det foregaaende Aar og forskelligt andet. Det er Ting, som Skatteraadene i videst muligt Omfang maa søge at faa rettet, men det forvolder Skatteraadene et meget stort Arbejde, saa stort, at det næsten er umuligt at overkomme det paa forsvarlig Maade.

Derfor vil jeg opfordre den højtærede Finansminister til ikke at foreslaa Indførelse af tvungent Regnskab i Landbruget, idet jeg har gjort den Erfaring, som Ligningsmyndighederne og Skatteraadene sikkert ogsaa i stor Udstrækning har gjort, at de Regnskaber, vi faar, er mere eller mindre urigtige, bevidst eller ubevidst. Derfor vil vi ved at fremtvinge en saadan Bunke Regnskaber kun naa at tilvejebringe et

Materiale af saa mægtigt et Omfang, at det vil være ganske ugørligt for Skatteraadene at komme igennem det og dermed konstatere de virkelige Formuer og Indkomster. Nej, det, der efter min Mening er nødvendigt, er, at vi faar indført tvungen Status. Det betyder i Virkeligheden ikke andet, end at Statsskatteyderne forpligtes til at indføre i en autoriseret Statusbog det, de har skrevet paa det Skema, som medfølger Hovedskemaet til Selvangivelsen, Ejendoms-skemaet. Der er adskillige, som nu ligesom sløser med Udfyldningen af dette Skema, som ikke har husket at faa noteret, hvorledes Besætningen var i Fjor, og hvorledes Ansættelsen af Aftægtsydelsen var i Fjor, og som saa i sidste Øjeblik, naar Selvangivelsen skal indgives, skriver Tal, der ikke er ganske nøjagtige, og derved ikke kommer til at indlevere det Materiale, som er nødvendigt for Skatteraadenes og Ligningsmyndighederens Bedømmelse.

Jeg tror ogsaa, at naar det var en autoriseret Statusbog, der skulde skrives i, vilde langt færre gøre sig skyldige i det, man nu i saa høj Grad er Vidne til, nemlig at undlade at opgive Penge, som de har indestaaende i Banker og Sparekasser. Derfor tror jeg, at Indførelsen af tvungen Status i allerhøjeste Grad vilde lette Arbejdet og bidrage til, at de Selvangivelser, der indleveres, vilde blive af en meget bedre Karakter end den, de har i Øjeblikket.

Vi fik af den højtærede Finansminister en Meddelelse om nogle af de Resultater, som Landsoverskatteraadet var kommet til, og de var af den Beskaffenhed, at vi maa sige, at det Arbejde, som den højtærede Næstformand i Landsoverskatteraadet, Immanuel Bang, har været den egentlige Foranstalter og Leder af, har været i allerhøjeste Grad nødvendigt. Der har lydt mange bebrejdede Ord i den Anledning overfor ham, men jeg maa sige, at han har kun gjort sin Pligt som Embedsmand, og det kan vi kun anerkende og yde ham vor Paa-skønnelse for. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at hvis Forholdene fremdeles havde udviklet sig i Retning af urigtige Selvangivelser, saaledes som disse Undersøgelser giver Udtryk for, var vi til sidst havnet i Forhold, som ingen ærlig Skatteyder kunde være tjent med, fordi de ærlige Skatteydere dog til syvende og sidst maa betale det, som de uærlige var pligtige at betale.

Jeg yder min Anerkendelse af og knytter min Tak til det ærede Medlem Hr. Lauritz Laursens Bemærkninger til den højtærede Trafikminister angaaende Broen ved Hadsund. Udvidelsen har længe været